

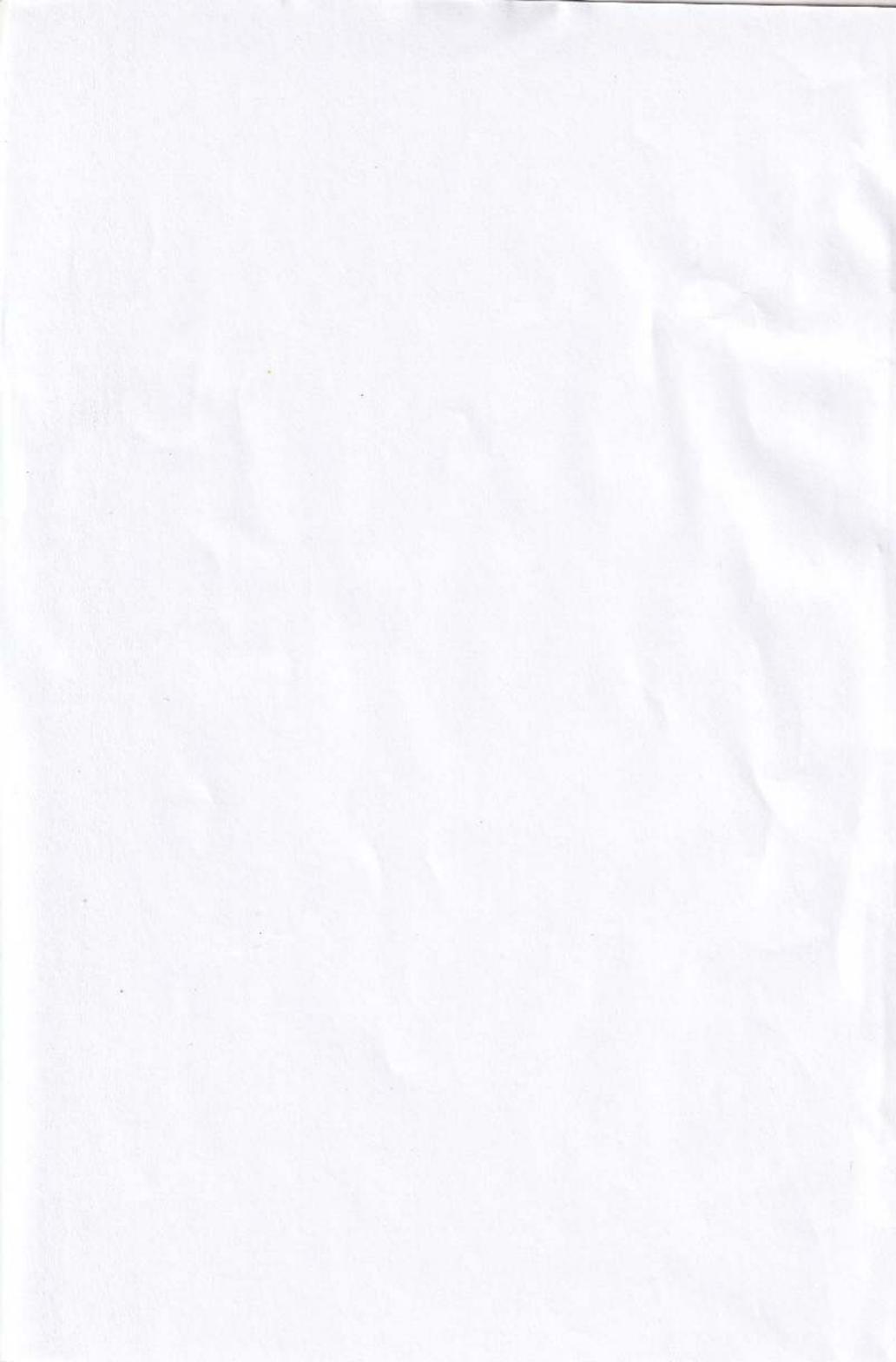
ஓடு
தேவதையின்
சிறகசைப்பி

பால. சுகுமார்

மகுடம்

வலைப்பர்வல

மூலக் கவிநிபாலை

சுப்பிரமணியம்

ஒரு தேவதையின் சிறகசைப்பு - இந்த
ஊர் முழுதும் அவள் நினைப்பு

சமர்ப்பணம்

சுனாமியில் தமது
பிள்ளைகளை இழந்த
அம்மாக்களிற்கும்
அப்பாக்களிற்கும்...

௨௫ தேவதையின் சிறகசைப்பு

பால.சுகுமார்

மகூடம்

இல.90, பார்வீதி,
மட்டக்களப்பு 30000
இலங்கை.

ISBN : 978-955-4041-13-4

மகுடம் பதிப்பக வெளியீடு - 19

- நூல் - ஒரு தேவதையின் சிறகசைப்பு • ஆசிரியர் -பால.சுகுமார்
- உரிமை ஆசிரியருக்கு • முதல் பதிப்பு டிசம்பர் - 2018 • பக்கம் - 72 •
- வெளியீடு - மகுடம் பதிப்பகம் 90, பார்வீதி, மட்டக்களப்பு. 30000
- தொ.பே. இல. 0774338878 • வடிவமைப்பு - அச்சு - வணசிங்கா அச்சகம், மட்டக்களப்பு. • விலை - 300/=
- Book - Oru Thevathaiyin Sirakasaipu • Author - Bala Sukumar • First Edition - December 2018 • Size - 1/8 • Page 72 • Published by - Magudam Publication. 90, Bar Road, Batticaloa. • Ph.No. 0774338878 • email - magudammichael@gmail.com • Printing - Wanasinghe Printers, Batticaloa
- Price - 300/=

பதிப்புரை

முகடம் வெளியீட்டகத்தின் பத்தொன்பதாவது வெளியீடாக திரு.பாலசுகுமார் அவர்களின் “ஒரு தேவதையின் சிறுகதைப்பு” என்ற இக்கவிதை நூலை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

திருகோணமலை மூதூர் சேனையூரைச் சேர்ந்த பாலசுகுமார் அவர்கள் யாழ் பல்கலைக்கழக கலைப்பட்டதாரி. ஆசிரியராக, அதிபராக கடமையாற்றி கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாளராக, கலைப்பீட பீடாதிபதியாக, பதில் உபவேந்தராக என பல நிலைகளில் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டவர்.

2004ல் ஏற்பட்ட சனாமி பேரவலத்தில் தனது ஒரே செல்வ மகளை பறிகொடுத்த சோகமும் நாட்டின் அன்றைய சூழ்நிலையும் அவரை லண்டனுக்குப் புலம்பெயர வைத்தது. லண்டனில் இருந்தாலும் அவர் தனது நாடகச் செயற்பாட்டிலும், ஆய்வு முயற்சிகளிலும் பின் நிற்கவில்லை. தனது மண் சார்ந்தும், கலைத்துறை சார்ந்தும் பல அரிய படைப்புக்களை இதுவரை அவர் தந்துள்ளார்.

ஆனால் அவற்றில் இருந்து எல்லாம் இக்கவிதைத் தொகுதி வேறுபடுகிறது. 2004ல் ஏற்பட்ட சனாமி பேரலைகள் எமது மண்ணை புரட்டிப் போட்டது. அந்த அலைகள் பாலசுகுமார் அவர்களின் மகள் அனாமிகாவையும் தன்னுடன் கூடவே அழைத்துச் சென்றது.

பெற்றோர் உயிருடன் இருக்கும் போது பிள்ளைகள் பலியாவது என்பது பெரும் சோகம். அந்த சோகம் எமது மண்ணின் பல வீட்டுக் கதவுகளை தட்டிச் சென்றது. அப்படியே அது அனாமிகா எனும் குட்டித் தேவதையையும் கூட்டிச் சென்றது.

தனது மகளை இழந்த ஒரு தந்தையின் சோகம் இங்கே வார்த்தைகளாக வார்த்தைப்பட்டுள்ளது. இதுவரை நேசங்களை மட்டுமே பாடித் திரிந்த கவிதைகள் தமிழ் கவிதைப் பரப்பிற்கு அறிமுகமாயிருக்க இன்று ஒரு தந்தையின் பாசத்தை பாடும் கவிதைகள் புதுவரவாகிறது. அவளது பிரிவின் சோகத்தில் தான் காணும் அனைத்தையும் தனது மகளாய், காணும் ஒரு தந்தையின், அவள் பிரிவின் பின்னரும் அவள் தன்னுடன் பயணிப்பதான உணர்வில் கரைந்து போகும் ஒரு தந்தையின்

புலம்பல் வரிகளாய் இக்கவிதைகள் உணர்வும் சதையுமாய் நம்முடன் பேசுகின்றன.

2015ம் ஆண்டு தொடக்கம் இற்றைவரை ஒவ்வொரு ஆண்டின் மார்கழி மாதத்தில் தனது மகளின் பிரிவினை எண்ணி அவர் எழுதிய கவிதைகள் ஆண்டு முறைப்படியே இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மார்கழியில் உடலை வாட்டும் குளிரைப் போலவே மனதை வாட்டும் இந்த சோகம் ஒவ்வொரு மார்கழியும் தொடர்கிறது.

இது உலகெங்கும் தமது மகளைப் பறிகொடுத்த ஒரு தந்தையின் ஓட்டுமொத்த குரலாகும்.

இது தமிழ் கவிதைப் பரப்பிற்கு புதிய வருகை.

தன்மகளைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தந்தையின் கவி மொழிகளை நாளை இந்த உலகே கொண்டாடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வாழ்த்துக்களுடன்,

- வி. மைக்கல் கொலின்

(ஆசிரியர் - மகுடம்)

யாதுமாகின்ற அனாமிகா

உலக இலக்கியத்தின் பெரும்தொகையான கவிதைகள் துன்பியல் உணர்வுகளையே விதம்விதமாகப் பேசுகின்றன. பிரிவுகளைப் பேசும் பாலைக்கவிதைகளே தமிழ்ச் செவ்வியல் பரப்பிலும் அதிகம். பிரிவும் பிரிவின் நிமித்தங்களும் விதம்விதமாய் ஒருவரின் எழுத்துகளில் விரிக்கப்படுகின்றன என்றால் அந்த நபரின் வாழ்க்கையில் உண்மையான நிகழ்வுகள் இருக்கும் என்பது நிதர்சனமான உண்மை.

பேசுமிடத்தில் தந்தையொருவரும் கேட்குமிடத்தில் இருக்கும் நீ என்னும் சுட்டில் ஒரு மகளும் இருக்கிறார்கள். தந்தைக்கும் மகளுக்குமிடையே நடக்கும் உரையாடல்களாகவே இந்தக் கவிதைச் சொல்லாடல் நடக்கிறது. அன்பும் பாசமும் பிரியங்களும் கொண்ட தந்தைக்கும் சுட்டினமும் எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற ஆசையும் கொண்ட மகளும் ஒவ்வொரு கவிதையிலும் கைபிடித்து நடக்கிறார்கள். கைபிடித்து நடந்துகொண்டிருந்த அந்தக் குழந்தை சில இடங்களில் அவரது கைவிரல்களை விட்டுவிட்டுத் துள்ளியோடிவிட்டுத் திரும்பவும் வந்து கரங்களைப் பிடித்துக் கொள்கிறாள். கதைகேட்கிறாள் காட்சிகளை விரித்துச் சொல்லச் சொல்லிக் கண்களை விரிக்கிறாள். தந்தையின் பூர்வீகம் தேடி அவர் வாழ்ந்த கிராமங்களுக்குப் போகிறாள் உறவுகளைச் சந்திக்கிறாள் பாரம்பரியம் அறிகிறாள். திரும்பவும் வந்து எல்லாவற்றையும் அகலமான கண்களாலே அப்பாவிடம் சொல்கிறாள். கைப்பிடித்துக் கதைத்து வந்த அந்தச் சின்னப்பெண் ஒருநாள் கைவிலக்கிப் போனாள் திரும்பவே இல்லையென்றால் .. அந்தப் பிரிவும் பிரிவு தரும் துயரங்களும் வார்த்தைகளில் சொல்லமுடியாதவை. என்றாலும் வார்த்தைகளில் சொல்லிவிட வேண்டுமென அன்புடைய அந்தத் தந்தை மனம் துடிக்கின்றது. துடிக்கும் அந்த மனம் அவள் இல்லையென்று சொல்வதைத் தவிர்த்துவிட்டு அவள் இருந்தபோது நிகழ்ந்தனவற்றை -பேசியனவற்றை- செய்தனவற்றைச் சொல்லிச் சொல்லிப் புழுங்கிப் போய்விடுகின்றது.

தன் செல்லமகள் அனாமிகா இப்போது இல்லையென்பதைக் கூடச் சொல்லத்தயங்கும் தந்தை பாலசுகுமார். இப்போதும் இருக்கிறாள்

இப்போதும் தன்னோடு கதைக்கிறாள் தன்னோடு விளையாடுகிறாள் என்ற நினைப்போடு அலையும் தந்தையின் மனதை இந்த வரிகளில் நான் வாசிக்கிறேன். தங்கள் மகள் அனாமிகாவை எப்படி உருவாக்க வேண்டுமென சுகுமாரும் அவரது மனைவியும் நினைத்தார்கள் என்பதை நானறிவேன். அந்த விருப்பங்களும் ஆசைகளும் இப்போது நீண்டுகொண்டே இருக்கின்றன இந்த வரிகளில். இந்த வரிகளை வாசிக்கும்போது திரும்பவும் துன்பியல் சொல்லாடல்களே ஆகப் பெரும் இலக்கிய ஊற்று என்பது உறுதியாகிறது. அதுவும் சொந்த அனுபவத்தின் வெளிப்பாடான இழப்பு - இழந்துவிடக்கூடாத பிள்ளைப்பிராயத்து மகளின் இழப்புகளைப் பேசும் கவிதைகள் நினைவின் பதிவுகள் மட்டுமல்ல தந்தைமையின் கண்ணீரும். சுகுமாரின் வாழ்க்கையில் எங்கும் நிறைந்தவளாய் யாதுமாகி நின்றவளாய் இருக்கும் அனாமிகாவின் பிரிவும் அதன் காரணங்களும் எனக்குத் தெரியும். என்றாலும் அவருக்கு நான் எப்போதும் ஆறுதல் வார்த்தைகளைச் சொன்னதில்லை. ஏனென்றால் வார்த்தைகளில் ஆறுதல்படுத்திவிட முடியாத பேரிழப்பு. அந்தப் பேரிழப்பைச் சொல்லும் வரிகளை முன்வைத்துப் பேசும் இந்தச் சொற்கூட்டம் அவருக்குச் சின்ன ஆறுதலைத் தரும் என நம்புகிறேன்.

நினைவுகள் தொடரட்டும் என்றாலும் தேற்றுதல்களும் தேவைதானே..

அன்புடன்

- பேராசிரியர். அ. ராமசாமி

முன்னுரை

தேவதைகள் பிறப்பதில்லை அவர்கள் அவதரிக்கிறார்கள் என் மகள் அனாமிகா தேவதையாய் இப் பூவுலகு வந்து பொன்னுலகம் நோக்கி தன் சிறகை விரித்தவள்.

நேற்றுப் போல் எல்லாம் உள்ளது அவள் பொன் வாய் திறந்து மலர்ந்து சிரித்த அந்த தருணம் முதல் இன்று வரை என்னோடு பயணிக்கிறாள்.

சுனாமி என்றோர் அவலம் 2004 ஆசியாவின் கரையோர நாடுகள் பலவற்றை புரட்டிப் போட்ட அந்த நாள் பல லட்சம் உயிர்கள் ஒரே நாளில் உலகை நீத்துப் போயின.

எல்லாம் ஒரு கணத்தில் முடிந்து போன அந்த நாள் நாம் நினைத்து நினைத்து நெஞ்சகலா நினைவுகளை நம்முள் செலுத்தி விட்டுப் போன அந்த நாள். அன்றுதான் என் மகளும் உடலால் அறுபட்டு என்னிலிருந்து பிரிந்த நாள். உணர்வு மயமான என் மகள்.

ஒவ்வொரு நாளும் அவளைக் கொண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறேன் ஆனாலும் அவள் "மாதங்களில் மார்கழி" ஒவ்வொரு மார்கழியிலும் புதிது புதிதாய் என்னில் பிறந்து கொண்டே இருக்கிறாள்.

கொண்டாட என்ன இருக்கிறது என கேள்வி எழலாம் ஒவ்வொரு அப்பாக்களுக்கும் அவர்களது பெண் பிள்ளைகள் தேவதைகள்தான் என் தேவதை என் மகள்.

ஒவ்வொரு மார்கழியிலும் நானும் புதிதாய் பிறக்கிறேன் என்னில் இருந்து அவள் புதிய பிரவாகமாய் பிறப்பெடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறாள். கவிதைகளாய், கதைகளாய், கட்டுரைகளாய் எல்லாம் அவளிலிருந்தே உற்பத்தியாகின்றன. எப்போதும் என்னுள் வாழும் என் மகள்.

என் மகள் முன்னால் இந்த உலகம் சிறு துரும்புதான் அவள் நினைவுகளுக்கு அப்பால் என்னில் எதுவும் இல்லை அவளே நான் நானே அவள்.

அவள் நினைவில் எழுந்த கவிதைகளை நூலாக்கினால் என்ன என என் தோழமை மிக்க மைக்கல் கொலின் மார்கழி மாதத்தின் முதல் வாரத்தில் கேட்டார் நான் தயங்கினேன் "இல்ல சேர் இது தமிழுக்கு

புதுசு உங்கள் கவிதைகள் அனாமிகாவை பேசினாலும் ஒரு தந்தையின் குரலாய் அது உலகம் முழுமைக்குமானது” என்றார்.

”ஒரு தேவதையின் சிறகசைப்பு” என்ற பெயரில் நூலாய் உங்கள் முன் வந்திருக்கிறது. அட்டைப் பட ஓவியத்தை தோழர் என் நண்பர் மருது வரைந்திருக்கிறார் அவர் ”நீலி” எனும் பெயரில் வரைந்த ஓவியம் எம் நூலுக்கு பொருத்தமாய் இருக்க அவரிடம் சம்மதம் கேட்டேன் மறுப்பின்றி ஒத்துக் கொண்டார்.பெருமை மிகு என் தோழருக்கு என் நன்றிகள்.

அணிந்துரைக்காய் அனுப்பிய போது இரண்டு நாளில் அழகிய அணிந்துரை தந்த பேராசிரியர். அ.ராமசாமி அவர்களிற்கு என் நன்றியும் அன்பும்.

இந்த நூல் மகுடம் வெளியீடாய் வருகிறது மகுடம் மைக்கல் கொலினுக்கு மனம் நிறை நன்றிகள்.

- பால.சுகுமார்

1

குற்றாலம் ஏகினோம்
 குளிர் மாலைப் பொழுதொன்றில்
 வற்றாத நீர் வந்து
 மலையேறி விளையாட
 முற்றாத இள வெய்யில்
 முன் வந்து ஒளி கூட
 திரிகூட ராசப்பர்
 கவி சொல்லி
 மகள் கேட்க
 தமிழோடு விளையாடும்
 திருக் கூடல் அவள் கேட்டு
 நடமாடி குற்றால
 அழகோடு நின்றாள்

வசந்த வல்லியாய்
 என் மகள் ஆடல்
 அந்த மலையெழு சாரலில்
 மனம் எழும் மகிழ்வாய்
 வனம் எங்கும் நிறைக்க
 தினம் தினம் கனவாய்
 காவியம் சொல்லும்
 நனவினில் நீந்தும்
 நற்றமிழ் காட்சி

எனக்கு தமிழ் தந்த ஆசான்
 வ அ எனும்
 வண்டமிழ் ஆசான்
 திரி கூடம் கட்டிய
 செந்தமிழ் வல்லோன்
 நினைவினில் வந்து
 நெஞ்சம் நிறைக்க
 குறவஞ்சியும் மகளுமாய்
 கொண்டாடும் நாளிது

'இந்திரையோ இவள் சுந்தரியோ
 தெய்வ ரம்பையோ மோகினியோ - மனம்
 முந்தியதோ விழி முந்தியதோ
 கரம் முந்தியதோ எனவே - உயர்
 சந்திர சூடர் குறும்பல
 ஈசுரர் சங்கணி வீதியிலே - மணிப்
 பைந்தொடி நாரி வசந்த ஓய்யாரி
 பொற்பந்து கொண்டாடினளே!

2

நானும் அவளுமாய்
 தஞ்சைக் கோயிலின்
 அழகில் அருகாய்
 ஒரு மயக்கம் கண்ட பொழுது
 எத்தனை அதிசயம்
 இதனுள் கொட்டிக் கிடக்கும்
 மட்டிலா தமிழன் ஆளுமை
 தமிழின் தொல்லியல் சாட்சிகள்
 எல்லாம் இங்கு அதிசக் குவியல்
 நடந்தோம் ஒவ்வொரு
 இடமும் வலமுமாய்
 எழுத்தும் சிலையுமாய்
 செறிந்து கிடந்த தமிழின்
 காட்சியை

ஆடற் சிற்பங்கள்
 கரண வடிவங்கள்
 தமிழ் ஆடல் அழகை
 அதன் தொன்மையை
 சொல்லி நிற்க
 என் மகள்
 ஒவ்வொரு முத்திரையும்
 தன் கை வழி காட்டி
 கண் வழி
 அபிநயமாய்
 கலை எழில்
 காட்டி நின்றாள்

3

மாமல்ல புரம் எங்கும்
உளியின் ஓசை
குன்றுகள் குடைந்து
உயிர் பெறும் கற்கள்
சிலைகளாய் சித்திரம்
வடித்து சென்ற காலத்து
கதைகளை சொல்லின

கலைகள் கண்டு
மகிழ்பவள் மகள்
ஆடும் மகளிர்
அற்புதச் சிலைகள்
தமிழர் ஆடலை
சதிர் தமிழ் மொழியை
அதிரும் உணர்வாய்
ஆடி மகிழ்ந்தாள்

பல்லவ மன்னர்கள்
பண்டைப் பண்பாட்டின்
சிறப்பை சொன்ன

சிலைகளின் கூட்டம்
அலைகளின் நடுவில்
அழகு காட்ட
என் ஆடல் மகள்
அங்கும் தன் அற்புத
நர்த்தன மொழியை
பேசி நின்றாள்

சிவகாமி என்ற
காவியச் செல்வியாய்
என் கண்களில்
துளிர்ந்தாள்
கடல் அலை
தாலாட்ட
கால்கள் நடம் கொள்ள
சிலையென நின்றாள்
என் செல்ல மகள்

4

பொழில் சூழ்
பூம்புகாரில்

கடல் கொள்ளும்
முன்னரான பூம்புகார்
கடலாடி மகிழ்ந்த
பூம்புகார்
எங்கள் காலாடி மகிழ்
நடந்து அந்த
நன்னிலம் கண்டோம்

எல்லா வீதிகளும்
எழில் கூட்டி நிற்க
பொய்கையும் பூங்காவும்
பொன் மாடங்களும்
கண்கள் விரிய
காவிரி ஆற்றுப்
படுக்கையாய் பூரித்து
கிடந்தது பூம்புகார்

மாதவி ஆடிய
அத்தனை ஆடலும்
மண்ணுள்
புதையுண்டு கிடந்தது
ஏடுகளில் இழைத்து
கிளர்ந்த

'மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
நால்வகைப் பாணியும் நலம்பெறு கொள்கை
வான்ஊர் மதியமும் பாடிப் பின்னர்ச்
சீர்இயல் பொலிய நீர்அல நீங்கப்
பாரதி ஆடிய பாரதி அரங்கத்துத்
திரிபுரம் எரியத் தேவர் வேண்ட

எரிமுகப் பேர் அம்பு ஏவல் கேட்ப
 உமையவள் ஒருதிறன் ஆக ஓங்கிய
 இமையவன் ஆடிய கொடுகொட்டி ஆடலும்,
 தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காணப்
 பாரதி ஆடிய வியன்பாண்ட ரங்கமும்,
 கஞ்சன் வஞ்சம் கடத்தற் காக
 அஞ்சன வண்ணன் ஆடிய ஆடலுள்
 அல்லியத் தொகுதியும், அவுணன் கடந்த
 மல்லின் ஆடலும், மாக்கடல் நடுவண்
 நீர்த்திரை அரங்கத்து நிகர்த்துமுன் நின்ற
 சூர்த்திறம் கடந்தோன் ஆடிய துடியும்,
 படைவீழ்த்து அவுணர் பையுள் எய்தக்
 குடைவீழ்த்து அவர்முன் ஆடிய குடையும்,
 வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து
 நீள்நிலம் அளந்தோன் ஆடிய குடமும்,
 ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
 காமன் ஆடிய பேடி ஆடலும்,
 காய்சின அவுணர் கடுந்தொழில் பொறாஅள்
 மாயவள் ஆடிய மரக்கால் ஆடலும்,
 செருவெம் கோலம் அவுணர் நீங்கத்
 திருவின் செய்யோள் ஆடிய பாவையும்,
 வயல்உழை நின்று வடக்கு வாயிலுள்
 அயிராணி மடந்தை ஆடிய கடையமும்,
 அவரவர் அணியுடன் அவரவர் கொள்கையின்
 நிலையும் படிதமும் நீங்கா மரபின்
 பதினோர் ஆடலும் பாட்டின் பகுதியும்
 விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக் காணாய்.

பதினோராடல்கள்
 பயின்ற நர்த்தன
 நங்கையாய்
 ஆடி நின்றாள்
 என் அழகு மகள்

5

தமிழின் ஆடலாய்
என் மகள்
என்னுள் எப்போதுமாய்
சலங்கைகள் ஒலிக்க
சிவந்த காலடிகள்
மனமெங்கும் மகிழ்ச்சியை
நிறைக்க
பயணம் தொடர
கலித்தொகை காட்டிய
ஆடல் மகளாகவும்
பட்டுத் தெறித்து
வெட்டும் மின்னலாய்
ஆடி மகிழ்ந்தாள்
'அகல் ஞாலம் விளக்கும்
தன் பல் கதிர் வாய் ஆக
பகல் நுங்கியது போலப்
படு சுடர் கல் சேர,
இகல் மிகு நேமியான்
நிறம் போல இருள் இவர,
நிலவுக் காண்பது போல
அணி மதி ஏர்தரக்,
கண் பாயல் பெற்ற போல்
கணைக் கால மலர் கூம்பத்
தம் புகழ் கேட்டார் போல்
தலை சாய்த்து மரம் துஞ்ச,
முறுவல் கொள்பவை போல

முகை அவிழ்பு புதல் நந்தச்
சிறு வெதிர் குழல் போலச்
சுரும்பு இமிர்ந்து இம்மெனப்,
பறவை தம் பார்ப்பு உள்ளக்,
கறவை தம் பதி வயின்
கன்று அமர் விருப்பொடு
மன்று நிறை புகுதர,
மா வதி சேர,
மாலை வாள் கொள
அந்தி அந்தணர்
எதிர்கொள, அயர்ந்து
செந்தீச் செவ் அழல் தொடங்க -
வந்ததை
வால் இழை மகளிர்
உயிர் பொதி அவிழ்க்கும்
காலை ஆவது அறியார்,
மாலை என்மனார் மயங்கியோரே

நெய்தல் கலி இசையில்
என் மகளின் ஆடல்
நிமிர்வாய் கடற்கரை எங்கும்
தமிழின் கூடலாய்
விழி திறந்து
மொழி பேசி நின்றது.

6

தமிழர் நிலமும் காவிரி ஆறும்
கீழடியில் விரிந்து கிடக்க
மணல் கூடும்
ஆற்றிடை வெளியில்
காற்றும் கவி சொல்லும்
கரைகளில்
எங்கள் காலடி பதிய கீழடியில்
கெண்டை மீன்கள் பாயும் அழகில்
மகளும் ஓர்
கவிதையாய் நின்றாள்

கபிலன் குன்று நோக்கி
தொடர்ந்தது எங்கள் பயணம்
குறிஞ்சிப் பாட்டாய்
குன்றுகள் எல்லாம்
மறவன் தமிழை
மாண்புறுத்தி நின்றன
அற்றைத் திங்கள்
அவ்வெண்ணிலவில்
நானும் மகளும் குன்று பாடிய
கபிலனை கண்டோம்
பாரி என்னும் பறம்பு நாயகன்
வாழ்வின் சுவையை
சொன்ன கவிஞன்
குறிஞ்சிப் பாட்டில்
எம்மோடு நின்றான்

‘விசம்பு ஆடு பறவை
வீழ் பதிப் படர,
நிறை இரும் பௌவம்
குறைபட முகந்து கொண்டு,
அகல் இரு வானத்து

வீச வளி கலாவலின்,
முரசு அதிர்ந்தன்ன
இன் குரல் ஏற்றொடு,
நிரை செலல் நிவப்பின்
கொண்டு மயங்கி,
இன் இசை முரசின்,
சுடர்ப் பூண், சேய்
ஒன்னார்க்கு ஏந்திய
இலங்கு இலை எஃகின்,
மின் மயங்கு கருவிய
கல்மிசைப் பொழிந்தென,
அண்ணல் நெடுங் கோட்டு
இழிதரு தெள் நீர்,
அவிர் துகில் புரையும்,
அவ் வெள் அருவி.

தவிர்வு இல் வேட்கையேம்
தண்டாது ஆடி,
பளிங்கு சொரிவு அன்ன பாய்
சுனை குடைவுழி,
நளி படு சிலம்பில், பாயம் பாடி,
பொன் எறி மணியின்
சிறு புறம் தாழ்ந்த எம்
பின் இருங் கூந்தல்
பிழிவனம் துவரி:

பறம்பு மலையின்
உயர் குன்றொன்றில்
ஒலித்து தெறித்த கபிலன் இசைக்கு
தமிழின் ஆடலாய்
குன்றுகள் அதிர் குதித்து எழுந்தாள்
என் மகள்

7

தேவதையாய்
எனக்கு வாய்த்த
இனிய மகள்
ஒரு தேவதையைப் போல
என்னை என்னில்
எப்போதுமாய்
வாடா என
வண்ணம் கொண்டு
ஹரப்பா தெருக்களில்
மிதந்தாள்
தமிழர் தொன்மையின்
தொட்டிலாய்
தோன்றித் துலங்கி
நின்றது அந்த
பெரு நகர்
ஆச்சரியங்களை
கேள்விக் குறிகளாக்கி

வியப்பில் விண்ணை
தொட்டு நின்றது
ஹரப்பா
திராவிட தொல்லியலின்
உறைவிடமாய்

தமிழர் நாகரிகத்தின்
ஆதி தொல் நகரில்
மகளும் நானுமாய்
வார்த்தைகளில்
வடிக்க முடியா
இன்பப் பொழுதுகளாய்
என் மகள்

8

தமிழின் சுவையாய்
விரிந்து கிடந்த
ஹரப்பாவின் அழகும்
அதன் தொன்மையும்
திராவிடத்தின்
திரட்சியையும்
நீட்சியையும்
சொல்லி நிற்க
அவ்விடம் நீத்து
தென் திசை
நோக்கிய எங்கள் பயணம்
கீழடியில்
எங்கள் காலடிகள் பட
அது காவிரி ஆற்றுப்
படுக்கையாய் படர்ந்து கிடந்தது

கீழடி
சங்க இலக்கியம் சொன்ன
செழித்துப் பூத்த
ஒரு செம்மை சார்
மரபின் தொடர்ச்சியின்
பயணத்தை சுட்டி நின்ற

ஒரு தொடர் நாகரிகத்தின்
வரலாற்று சாட்சியாய்
அது
வண்ணம் காட்டி
நின்றது
கணியன் பூங் குன்றனும்
காக்கை பாடினியும்
அந்த தெருக்களில்
நடந்த சுவடுகளை
நாங்கள் தொடர்ந்தோம்
அவர்கள் காலடிகளில்
எங்கள் காலடிகளும்
கீழடியில்

அணில் ஆடும் முன்றிலில்
என் மகள் ஆடினாள்
பாடினி பாட
பாணன் இசைக்க
வைரியரும் கண்ணுளரும்
இணைந்து வர
தமிழின் சுவையாய்
என் மகள்

9

அத்தனை அழகுமாய்
அவள்
ஆட்டத்தின் நிமிர்வு கண்டோர்
மத்தியிலிருந்து
வெளியே வந்து
அந்த நகரின்
நேர்த்தியும் நெடு வாசல்களும்
ஆச்சரியத்தின் குறியாய்
திராவிடப் பெருமை
பேசி நின்றன
கலை நயம் மிக்க
கட்டிடங்களும்
காண்போரை மயக்கும்
மாடங்களும்
நீர் வடிந்து செல்லும்
வாய்க்கால் வழிகளும்

சுற்றி சுற்றி வர
ஒரே வண்ணமாய்
தோன்றும் தெருக்களும்
நம் முன்னோர் காலத்து
நாகரிகத்தை
சொல்லி சொல்லி
நகர்ந்தன
புன்னகை மொழியால்
என் கைகளைப்
பற்றிக் கொண்டு
நடந்தாள் என் மகள்
அவள் பின்னால் நான்
அத்தனை அழகும்
ஒரு சேர வாய்த்த
என் மகள்

10

வார்த்தெடுத்த சிலையாய்
உன்
ஆடிய கால்கள்
அந்தரத்தில் சுழன்றன
எத்தனை முத்திரைகள்
எண்ணில் அடங்கா
பாவங்கள்
பார்வையில் தெறித்த
சுட்டும் விழிச் சுடர்
கட்டுக்கடங்கா கூட்டம்
உன் ஆட்டம்
அத்தனை பேரையும்
கட்டிப் போட்டு
அழகு பார்த்தது
எட்டி எழும்பி
ஆகாயத்தை முத்தமிட்டு
முட்டி போட்டு
முன்னரங்கில் தாவி
எகிறி
சுழன்று சுற்றி

கிறுக்கி அடித்து
நின்ற போது
உலகம் உன் காலடியில்
மயங்கிக் கிடந்தது
வேற்று உலக வாசியோ
என எல்லோரும்
உன் அதிசயத்தை
பார்த்து பரவசமாய்
நேர்த்து நின்றனர்
நின் முன்னே
நெடுஞ்சாணாய்
வார்த்தெடுத்த சிலையாய்
வண்ணங்கள் கூட்டி
நின்ற உன்னை
நேற்று இக் கனவு
என் நெஞ்சோடு
என்னில்
இன்னும் இன்னும்
ஈரமாய் தொடர

11

ஆடல் மகள்
மொகன்ஞ்சதாரோ
நாகரிகத்தின் தொட்டிலாய்
கலைகளில் கொண்டாட்டங்களில்
மகிழ்ந்து கிடந்தது
ஆடல் அரங்குகளும்
இதம் தரும் இசையுமாய்
எழில் மிகு ஓவியக் கூடங்களுமாய்
எங்கும் அழகின் இருப்பில்
எல்லோரும் களிப்பில்
மிதந்து செல்லும் படகுகள்
மேவிச் செல்லும் சூதிரைகள்
காளைகளின் அணி வகுப்பு
காவியம் சொல்வோர்
பேரிகை முழங்க

பெரும் ஊர்வலக் காட்சிகள்
எல்லாம் சேர்ந்த
எழில் நகராய்
அது எம் பெருமை
பேசி நின்றது
என்னோடு வந்த
மகளைத் தேடினேன்
எங்கே போனாள்
சலங்கை ஒலி
சட்டென திரும்பினேன்
எழினிகள் வழி விட
என் மகள்
விதானம் விரிந்த
மேடையொன்றில்
ஆடல் மகளாய்

12

அற்புதமாய் எனக்கு வாய்த்த
அழகு மகள்
அற்புதமாய்
எனக்கு வாய்த்த
அழகு மகள்
எப்போதும் துணிவும்
துயரத்தை துச்சமாய்
எண்ணி
விரயம் தவிர்த்து
வெல்லும் சொல்
என் மகள்
குகை வழி
நீண்டு கொண்டே
சென்றது
ஒரு அந்தத்தை
தொட்ட போது
ஆதித் தமிழர்களின்
ஊராய் கண்ணில் பட
மகள்
வந்த இடம் எது என
வினாவுக்குள்
சுற்றி நிற்க

'அப்பா டேய்
இதுதான் மொகஞ்ச தாரோ'
என்றாள்
என் கனவுப் பூமி
நான் காண
ஆசைப் பட்ட
என் முப்பாட்டனின்
முன்னைய வாழ் நிலம்
அதே பழமை அழகுடன்
ஆரவாரித்து கிடந்தது
குதிரைகளின் ஆர்ப்பரிப்பு
வீரர்களின் கொண்டாட்டம்
அழகிகளின் அணி வகுப்பு
ஒற்றைக் கொம்பு
காளையகள் துள்ளி
குதித்து
களி கொள்ளும்
காட்சிக் கோலம்
என பார்த்த இடமெல்லாம்
மகிழ்ச்சி உலாவும்
இடமாய் மாய்ந்து
கிடந்தது

13

திராவிடத்தின் தொல்லியல்
தொடர்பை ஈராக்கின் ஓர்
மூலையில் சந்தித்த அந்த
மக்கள்
நம் மொழி பேசினார்கள்
மகிழ்வுப் பூக்களை
சுமந்து கொண்டு
அடுத்த இடம் நோக்கி
நாங்கள் நகர்ந்தோம்
மலையும் குன்றுமாய்
தொடர்ந்து நின்ற
அந்த இடத்தில்
இன்னொரு குகை வழி
கண்டு அவ்வழி ஏகினோம்
எதையும் ஆய்ந்து
அணுகி அக்கு வேறாய்
ஆணி வேறாய்
ஊடுருவி தொடர்ந்தாள்
அவள் பின்னால் நாள்

எங்கே செல்கிறாய்
என்று கேட்க
'அப்பா டேய்
வாடா உனக்கு
இன்னொரு அதிசயத்தை
காட்டப் போகிறேன்'
என்று தொடர்ந்தாள்
எப்போதும் என் மகள்
எனக்கு அதிசயம்தான்
அவள் அதிசயங்களும்
அற்புதங்களும் நிறைந்தவள்
அவள் சொல்லில் செயலில்
அதிசயங்கள் மண்டியிட்டு
கிடந்தன
அதிசயங்களுக்கும்
ஆச்சரியங்களுக்கும்
சொந்தக்காரி அவள்
அதிசயங்களால்
ஆன என் மகள்

14

நீண்டு செல்லும்
குகை வழி.
பார்க்கும் இடமெல்லாம்
வண்ண ஓவியங்களும்
சித்திர வடிவிலான
எழுத்துகளுமாய்
ஆச்சரியப்படுத்திக்
கொண்டிருந்தன
மகள் ஒவ்வொன்றையும்
கருத்துன்றிப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்
அதிசயப் புதையல்
ஒன்றுக்குள் நாங்கள்
நம் ஆதித் தமிழ் குடிகளின்
பண்பாட்டைப் பேசும் அந்த இடம்
உலக நாகரிகத்தின் தொடக்கமாய்
நம் மூதாதையர் வாழ்விடங்கள்
அது ஹைபர் கணவாய் வழி
எங்களை ஈராக்கின்
ஒரு முனையில் போய்
முடிந்திருந்தது
எப்போதும் எதையும்

ஆராய்ந்து அதில்
அடி முடி தேடும்
மனம் கொண்டவள்
என் மகள்
அவள் கனவுகளும்
என் கனவுகளும்
ஒரு புள்ளியில்
சந்திக்கும் போது
சந்தோசித்தலும்
கொண்டாட்டமுமாய் நாங்கள்
அங்கு தமிழை ஒத்த
மொழி பேசும் மனிதர்கள்
நம் சொற்களை ஒத்த
மொழியாய்
அதிசயித்து நின்றாள்
'டேய் அப்பா நீ
எனக்கு சொல்லித் தந்த
இந்த இடம் நிஜமாய் கண் முன்
அதிசயங்களும் அற்புதங்களும்
தமிழர் தொன்மமுமாய்
தொடரும் உலகம்'
என்று மகிழ்ந்தாள்

15

என் சொர்க்கமும் நரகமும் நீதான்
வாய் திறந்த குகை வழியே
நானும் மகளும்
மகளுடன் பயணிப்பது
குகை வழியே குதூகலம் மிக்கதாய்
மகிழ்வின் ஒவ்வொரு அணுவையும்
சுவைத்து சுவைத்து
தித்திப்பாய்
மகள் என விழித்து
என் சொர்க்கமும் நரகமும்
நீதான் என்றேன்
ஆச்சரியப் பார்வையுடன்
என் விழி வழி
நுழைந்த அவள்
'சொர்க்கம் சரி
நரகம் எப்படி'
'நீ பக்கத்தில் இருக்கும் போதெல்லாம்
சொர்க்கம்
இல்லாத பொழுதுகள்'
நரகம் என்றேன்
பாய்ந்து என்னை
கட்டி அணைத்தாள்
கன்னத்தில் மாறி மாறி
முத்தங்கள் தந்தாள்
கரைந்து போனேன் நான்
எப்போதும்
அவளும் நானுமாய்
விடியும் உலகு

16

நீள நடக்கிறோம் இருவரும்
பரந்த பனிப்பாறை வெளி
கொஞ்சம் தடுமாறி விழ
தாங்கிப் பிடிக்கிறாள்
எப்போதும் தாங்கும்
என் மகள் இப்போதும்
நடக்கிறோம் இருவரும்
பளிங்காய் படர்ந்திருக்கும்
பனி வெளி உலகம்
உலகத்து தொடக்கமும்
முடிவுமாய் அந்த இடம்
ஒரு விட்டத்தை அடைகிறது
எங்கள் பயணம்
தொடர்ந்து செல்ல வழியில்லை
பனி உருகி பெரும் பிரவாகமாய்
பாய்ந்து விழுகிறது
என் கைகளை
இறுகப் பற்றிக் கொள்கிறாள்
என் மகள்

‘டேய் அப்பா
என அழைத்து
முன்னே பாய்ந்து
பயணிப்போம்’ என்றாள்
எப்படி
நான் உங்களை
தாங்கிக் கொள்கிறேன்
என்று கட்டியணைத்தாள்
இருவரும்
அந்த பெரு நீர் பிரவாகத்தில்
கலந்தோம்
அவள் கைகளில்
என்னை தாங்கிக் கொண்டு
நீர்ப் பிரவாகம்
முடியும் இடத்தில்
பெரும் குகை
வாய் திறந்து வழி விட
அதனுள் புகுந்தோம்

17

மார்கழிக் கனவு
கனவொன்று கண்டேன்
என் கண் மணியே
நினைவொன்று வந்து
நீயும் நானும்
கை கோர்த்துக் கொண்டு
கன தூரம் சென்றோம்
எட்டாப் பெரு வெளி அது
நிசப்தத்தை தவிர
வேறொன்றும் இல்லை
பக்கத்தில் நீ
எவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறாய்
ஆ
பனி படர்ந்த அந்த இடம்
நானும் நீயுமாய்
எவ்வளவு நேரம்

கதைத்து கதைத்து
களைத்தே விட்டோம்
ஆனால் கதைக்க
இன்னமும் எவ்வளவோ இருக்கு
இன்னும் இன்னுமாய்
ஒவ்வொரு நாளும் பேசுவோம்
நீ சொன்னாய்
இருபத்தியாறாம் திகதி வரை
இருப்பேன் என்று
உன்னிடம் சொல்ல
எவ்வளவு இருக்கு
சொல்லித் தீர்ப்போம்
இந்த நாட்களுக்குள்
பக்கத்தில் நீ
உன் கைகளை
பற்றிக் கொண்டு நான்

1

பனி விழி திறந்து-புல்
 நுனி முடி சூடும்
 நனி நீள் காலை
 இனிமையும் நீயும்
 என்னுடன் கலந்து
 தனிமை போக்கும்
 வானம் சிவக்கும்
 வண்ணம் சூடும்
 புதிய பொழுதாய் நீ
 கானம் பாடுவேன்
 கவிதை சொல்லுவேன்
 எல்லாம் உன்னால்

2

வானம் பனிப்பூ
 சொரியும் அதிகாலை
 நீ என்னோடு
 பேசும்
 இனிய பொழுதும்
 இதுதான்
 நினைவு நெஞ்சில்
 நீங்கா கனவுகளை
 அணைத்து
 சுகத்தை சோகம்
 கலைத்து சொல்கிறது

3

நீ

நடந்த பாதையெல்லாம்

நெருஞ்சி முள்ளு

பூக்களம்மா

தேன் சொரியும்

பொன்னாவரை

சிரித்து பூத்திருக்கு

வான் மகள்

விழி திறந்து

மழைப் பூவை

சொரிந்திருக்க

நீ சென்ற வழியெல்லாம்

நெஞ்சோடு இனித்திருக்கு

4

பொங்கும் அழகுடையாகி

பொலியும் தமிழுடையாகி

எங்கும் அவளுடையாகி

எதிலும் அவளுடையாகி

இங்கும் அவளுடையாகி

தங்கும் அவள் எழில் கண்டேன்

தங்கப் பொழில் முகம் என்னில்

எங்கள் அழகுக் குயில் அவள்

5

சொல்லத் துடிக்கும்
என் மனது
சோகம் தவிர்க்கும்
உன் நினைவு
மெல்ல நீ வந்து
என் மேனி தொட்டு
சின்ன முத்தம் தந்து
சிரித்து சீண்டிச்
செல்கிறாய்....
கனவில்

6

சின்ன மகள்
சிரிக்கையில்
சித்திரமும் பேச
நா துடிக்கும்
வண்ணமகள்
புன்னகையில்
வானமும் சேர்ந்து
பூச் சொரியும்

7

செல்லம்
என்ற சொல்லின்
வல்லமை
கல்லில் எழுத்தாய்
காலம் முழுவதும்
சொல்லிச் சென்றது
உன்
சுகந்த நினைவுகள்
நினைக்க நினைக்க
நீ..
இனிக்கிராய்
என்னுள்
பனிக்க பனிக்க
கண்ணில்
வருகிராய்
வா வா
என் தேவதையே

8

உன்னிலிருந்தே
உயிர் பெறுகிறேன்
ஒவ்வோர் நாளும்
உந்தன் சிரிப்பில்
மகிழ்ந்து களிக்கிறேன்
ஒவ்வோர் நாளும்
உந்தன் நினைவே
சந்தோசப் பொழுதாய்
ஒவ்வோர் நாளும்

9

தேனென இனிப்பாய் நீ
வான் மழை மகிழ்வாய் நீ
செந்தமிழ் அமுதாய் நீ
சேர்ந்திடும் அழகே நீ
உன் அன்பிடை
தோயும் நான்
அழகினை பாடும் நான்
என்பிடை உயிரோடு
உணர்விலே
கலந்திடும்
சொல்லிட சொல்லிட
சுவைத்திடும்
'செல்லமாய் நீ

10

எனக்கு
எல்லாமாய் இருந்தவள்
நீ...
சொல்லாமல் வந்த
சுனாமியில்
கரைந்த
அந்த நாளோடு
நான்
இல்லாமல் போனேன்

11

விழி மூட முடியாமல்
நான் தூங்க வழி தேட
காதோரம் நீ வந்து
கதை சொல்கிறாய்
கண்மூடி நான் தூங்க
என்னோடு நீ வந்து
இசையாகி மொழியாகி
நீ வாழ்கிறாய்
செல்லாத இடமெல்லாம்
நான் செல்லும் போதெல்லாம்
விழியாகி வழியாகி
நீ வாழ்கிறாய்

12

என்னில் பூத்த
பொன் மலரே
என்னில் பூத்த
பொன் மலரே
எண்ணம் எங்கும்
இனிக்க இனிக்க
நீ நிறைக்க
வண்ணம் காட்டி
மகிழ்வின் இருப்பை
நீ சொல்வாய்
வையம் முழுதும்
நீ நிறைவாய்

13

சில்லென்று பூக்கும்
உன் சிரிப்பு
எங்கெங்கு காணினும்
உன் நினைவு
சில்லென்று பூக்கும்
உன் சிரிப்பு
நில்லென்று சொல்லும்
உன் கனவு
மெல்லென்ற காற்றில்
சொல்லொன்றிலிருந்து
சுகம் காட்டும்
உன் கவிதை

14

பனி பூத்து
கனத்து சிரித்து
கிடக்கிறது இங்கு
உன் நினைவு
பூத்து கனத்து கிடக்கிறது
நெஞ்சோடு
வீதியெல்லாம்
வெண்ணிற ஆடை கட்டி
பூரித்து
போய் இருக்கிறாள்
பூமித் தாய்
நான்
பூரித்து போக
நீ இல்லை
என்னோடு

15

குளிர் எறிந்து
பணி மூட
முகம் சிதையும்
அதிகாலை
விழி
நீள முடியாமல்
வழியெங்கும்
இருள் கூடும்
ஒளியாக
உன் நினைவு
களி கூரும்
என்னோடு

16

ஓவியமாகி உயிராய் நின்றவள்
தேவதையொன்று
தேரிலேறி
பூவாய் மலர்ந்து
பூமிக்கு வந்தது
காவியம் ஒன்று
மண்ணில் உதித்து
காலம் முழுவதும்
கவிதையானது
நீலம் படர்ந்த
வானமெங்கும்
ஓவியமாகி
உயிராய் நின்றது
ஆயிரம் யுகங்கள்
கடந்து சென்றாலும்
அவளின் நினைவால்
நீளும் உலகு

17

உன் ஒற்றைச் சிரிப்பு
உன்
ஒற்றைச் சிரிப்பில்
பொன்னாவரை
பூத்துக் குலுங்கும்
அற்றைத் திங்கள்
அவ் வெண்ணிலவும்
இற்றைத் திங்கள்
இவ் வெண்ணிலவும்
சுற்றி சுற்றி
உன் முகம் காட்டும்

18

நினைவுச் சுழி
மேலைப் புலத்திடையே
அதிகாலைக் குளிரிடையே
சாலை வழியிடையே
நீள நடக்கிறேன் நான் - உன்
நினைவுச் சுழியிடையே
ஒவ்வொரு நாளும்
என் கைகள் பற்றி
அழைத்துச் செல்கிறாய்
அச்சமில்லா பொழுதுகளை
எனக்கு தருகிறாய்

19

இன்பப் பெரு வெளி
உன்னை நினைத்து
ஓராயிரம் கவி சொல்வேன்
என்னில் உதித்த
இன்பப் பெரு வெளி
நீ
உன் சொல்லில் தெறித்த
அன்பின் திவலைகள்
எப்போதும்
இன்பப் பெரு வெளியாய்

20

உன் கனவுச் சுமை
கார்த்திகை முழு நிலவு
என் வாசல் வரை வந்து
உன் நினைவை
என்னுள் நீளச் சொல்கிறது
கார்த்திகை விளக்கீடு
நம் வீதியெங்கும்
வெண்ணிலவுக்கு முகம் காட்டும் நேரம்
நாம் நம் வீட்டுப் படிகளில்
உட்கார்ந்து கதைகள்
பல பேசி களித்த நாட்கள்
என்
மடி கனக்கிறது
உன் கனவுச் சுமை தேடி

21

குளிரால் உலரும் விடி காலை
குளிரால் உலரும்
விடி காலை
உன் நினைவால் உருகும்
மனம் நாளும்
பனி படரும்
இந்தப் பொழுதில்
நனி கூரும்
உன் கனி முகம்
நுனிப் புல்லின்
பனித் துளி
உன் முகம் காட்டி
மகிழ் கூரும்

23

மார்கழி
இது எனக்கு தவக்காலம்
உன் நினைவுகளால்
நிறையும் பொழுதுகள்
என் மார்கழி மகள்
மழையை நேசிப்பாய்
மழையாடி மகிழ்வாய்
விளையாடும் உன் அழகு - என்
விழியோடு கனவாக

22

காலப் பெருவெளி
காற்று வெளியிடை உன் குரல்
கனவில் கேட்குதடி
நேற்று தெறித்த உன் முகம்
நிலவில் தோயுதடி
சொல்லிச் சென்ற கவிதையெல்லாம்
எனக்கு சூத்திரமானதடி
எல்லைகள் கடந்த காலப் பெருவெளி
நிந்தன் நினைவினில் காயுதடி

1 ஒரு தேவதையின் சிறகசைப்பு

ஒரு தேவதையின் சிறகசைப்பு- இந்த ஊர் முழுதும் அவள் நினைப்பு வரும் காலங்கள் கோடி சென்ற பின்னும் அவள் கனவுகளை நாம் சுமப்போம் சின்ன சின்ன காலெடுத்து நடம் பயின்றாள் நல்ல தமிழ் கூத்தினை நமக்களித்தாள் வண்ண வண்ண ஓவியம் வடித்து சென்றாள் வாகான கதைகளை சொல்லிச் சென்றாள் அனாமிகா எனும் நாமம் கொண்டாள்-நல்ல அன்பிலும் பண்பிலும் சிறந்து நின்றாள் பொன்னாவரைபோல் பூத்திருப்பாள்-இங்கு புதுமைகள் காண துடித்து நின்றாள் எண்ணங்கள் முழுவதும் இரக்கம் கொண்டாள்-நம் இதயங்கள் தோறும் வாசம் கொண்டாள் நல்லவை நாடி நன்மை செய்தாள்-நம் இல்லங்கள் எல்லாம் இனிமை தந்தாள்.

2

நத்தார் மகள்

நத்தார் நாளில்
உன் குதுகலம்
எல்லாம் புதியதாய்
பூக்கும் நாள் உனக்கு
செல்ல மொழி பேசி
சிரித்து மகிழ்ந்து
விருந்துண்டு
வீடு சிறப்புறும் நாள்
நீ இல்லை இன்று
ஆயினும்
உன் தம்பியின்
மகிழ்வுக்காய்
நத்தாரில் நாம் கலந்தோம்
நத்தார் வாழ்த்துக்களுடன்

3

மார்கழி மயக்கம்

உன்னில்
மயங்கி கிடந்தேன்
சொல்லாய்
கவிதையாய்
கலைகளாய்
எல்லாமாகிக் கிடந்தாய்
என்னுள்
வா மீண்டும்
சந்தோசிப்போம்

4

மார்கழி ஆலாபனை

ஆயிரம் ராகங்களின் அற்புதம் நீ
துயில் எழுப்பும் பூபாளம்
ஆதர்சிக்கும் ஆனந்த பைரவி
ஆர்ப்பரிக்கும் கானடா
அரவணைக்கும் மோகனம்
தாலாட்டும் நீலாம்பரி
எல்லாம் நீயாய்

5

மார்கழி தித்திப்பு

தித்திக்க பேசுவாய்
திகட்ட திகட்ட பாடுவாய்
சித்தம் மகிழும்
செவிகள் இனிக்கும்
உன்னால் அழகு பெறும் தமிழ்
உயிரில் கலந்து நிற்கும் மொழி
இன்னும் இன்னும் எனக்குள்
எத்தனை யுகங்கள் கடக்கும்

6

மார்கழி வரம்

என் மகள்
எனக்கு தந்த வரம்
மார்கழி
அவள் நினைவுகளில்
மூழ்குவதும் சந்தோசிப்பதும்
துக்கிப்பதும்
மாறி மாறி
வரும் பொழுதாய்
மன வெளியெங்கும்
அவள் பயணம்

7

மார்கழி மனம்

மனம் எப்போதும்
மகிழ்ச்சிப் பூவாய்
உன் நினைவின்
நெகிழ்ச்சி
மார்கழி மனம் நீ
ஊரெலாம்
உன் நினைவின் வழி
என் ஊர்வலம்

8

மார்கழிக் கோலம்

வாசல்கள் தோறும்
வண்ணக் கோலங்கள்
நிறைந்திருக்கும்
சின்னக் குயில்கள்
சிங்காரப் பாட்டிசைக்கும்
என் எண்ணக் கோலமாய்
என் மகள் நீ

9

மார்கழி மேகம்

மேகங்கள் திரையிடும் வானம்
ஏக்கங்கள் நிறைந்திடும் மாதம்
பூவெங்கும் உன் முகம் காணும் தாகம்
வா எங்கள் மனையிடம் மகிழ
வண்ண மேகங்களிடை
நீயாய் உன் நினைவுகளாய்

10

மார்கழிக் காற்று

பனி கொட்டும் இரவில்
உன் நினைவுகள்
சொட்ட சொட்ட
நடக்கிறேன்
காற்று உன் சேதிகளுடன்
அலைகிறதா
மூட்டத்தின் நடுவே உன்
முகம் தேடி நான்

11

மார்கழிக் காவியம்

வாழ்வென்பது ஒரு
காவியம் அதில்
நீ பிறந்ததும்
வளர்ந்ததும்
பெரியவளானதும்
உன் புன்னகையும்
கோபமும்
அழுகையும்
சிரிப்பும்
சிருங்காரமும்
பயமும்
பாசமும்
அன்பும்
அரவணைப்பும்
ஆர்ப்பரிப்பும்
சந்தோசமும்
படலங்களாய் விரியும்
பெருங் காப்பியம்
நீ

12

மார்கழிக் கவிதை

என் கவிதைகள்
என் உணர்வுகளின் வழி
பிறப்பவை
உன் நினைவுகளால்
மார்கழி நாட்கள்
கவிதைகளாகின்றன
உன்
வாழ்வின்
ஒவ்வொரு கணமும்
கவிதைகள் தான்

13

மார்கழித் தென்றல்

மார்கழியில்
குளிர்த் தென்றல்
இந்த
சுவலயம் முழுவதையும்
நிறைக்கும்
நீயும்
என் வாழ் நாள்
முழுவதும்
குளிர்த் தென்றலாய்
வந்து வந்து
இன்பம் தருகிறாய்

14

மார்கழி ஒளி

சுட்டும் ஒளிச் சுடர் நீ
சோதிப் பெரு
வெளி நீ
கத்தும் கடலலை
தூக்கியெடுத்த
ஊழி கடந்த
உணர்வொளி நீ
திசை தோறும்
தீபங்களை பார்த்து
ரசிப்பவள் நீ
விளக்கீடு அன்று
நாம் தெருவெங்கும்
சுற்றி வலம் வந்து
ரசித்து சுவைத்திடும்
நாட்களுக்காய்
ஏங்குகிறேன் நான்
என்னில்
சுடர்விடும்
ஒளி நீ

15

மார்கழிப் பெண்

நீ

புத்தியுள்ள பெண்ணாய்

இருந்தாய்

புயல் போல பேசுவாய்

அச்சம்

அஞ்சி நின்றது

உன்னிடம்

வக்கீலாய்

வருவதே உன் எண்ணம்

என்றாய்

நீ

வாகை சூட

காத்திருந்தோம்

வானம் இடி பட

பூமி பிளந்து

நீர் எழுந்து

நிலவை முட்ட

தேர் சரிந்து

ஊர் எரிந்தது

16

மார்கழி இசை

மார்கழி மாதம்

இசையின் மாதம்

எங்கும் இசையால் நிறையும்

பொங்கும் தமிழ் பொலிவு பெறும்

உன் இசையில்

மயங்கி கிடந்த நாட்கள்

கைகளில் கானம் பிறந்து

வசீகரம் பெறும்

வசீகரா பாடல்

எப்போதும் என் காதுகளில்

17

அசலும் நகலும்

அசல் என்பது
மாயைதான் இன்று
இரண்டுமே நகல்தான்
ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றாய்
உருவாகும் பிம்பம்
பூக்களின் அர்ச்சனை
அசலுக்கா நகலுக்கா
மாலையும் மரியாதையும்
மண்ணில் வீழ்தலும்
தொடர்தலும் மனித
அவலத்தின் குறியீடுகள்தான்
கண்ணம்மா
கொச்சைப் படுத்தப் படுகிறாள்
சுய மரியாதையுள்ள
நம் சுதந்திரக் கவி
பாரதி கண்ட பெண் அவள்
சுயமரியாதையை
விலை கூறி விற்ற
ஒருவருக்காய்
கண்ணம்மாவின் கண்களில்
இரத்தம் கசிகிறது
நம் கவி
பாரதியை தேடி

18

என் பாட்டுடைத் தலைவி

யுகங்கள் கடந்தும்
உன் நினைவுகள் தொடரும்
பாடல்களால் உன்னை
ஆராதித்து மகிழும்
நாட்கள் இவை
உன்
நினைவுப் பாடல்கள்
என்
நெஞ்சம் நிறைக்க

19

மார்கழி அலை

அலைகளை பார்த்து பார்த்து
ரசித்த என் மகள்
கல்லடி கடற்கரையும்
முகத்துவார கடல் முகமும்
அவளை ஆதர்சித்த
அலைப் பெரும் கடல் வழி
அந்த அலைகளே
ராட்சத உருவாய் வந்து
அவளை அள்ளிச் சென்ற
அந்த நாள்
அலைகளை நான்
இப்போதெல்லாம் ரசிப்பதில்லை
கடல் ...
கேள்விகளால் நான்

20

மார்கழிப் பனியாய்

அதிகாலை
மார்கழிப் பனியில்
ஒவ்வொரு புல்லும்
துளி கசிந்து
மகிழ்வின் முத்தாய்
வாழ் நிலத்தின்
எழில் காட்டும்
எப்போதும்
மார்கழிப் பனி
மனதுக்கு இதம் கூட்டும்
நீயும்
உன் நினைவுகளும்
பனிப் படர்ச்சியாய்
என்
வாழ் நாள் முழுதும்
பனித் துளிகளாய்
மகிழ்வூட்டும்
எத்தனை பொழுதுகள்
வா
இந்த பனி மழையில்
குதித்து
கொண்டாடி மகிழ்வோம்

21

மார்கழி நிலவாய்

நிலவு
மார்கழியில்
தோன்றுவதும்
மறைவதும்
இருள் மேகங்களிடை
நீந்துவதும்
நீங்குவதும்
காட்சிகளாய்.
நீ
மார்கழி வானில்
இருள் மேகங்களை
கிழித்துக் கொண்டு
எப்போதும்
முழு நிலவாய்
என்னுள்

22

மார்கழி மழையாய்

மழை என்றால் உனக்கு மகிழ்ச்சி பொங்கும்
உன் கவிதைகளில் மழையைப் பாடி மகிழ்ந்திருப்பாய்
மார்கழி மழையோடு நீ
விழையாடி உறவாடிய
பொழுதுகள்
மழை பெய்யும் பொழுதெல்லாம்
உன்னைப் பார்க்கிறேன்
வா மழைக்குள் நனைவோம்
குடையில்லாமல்

23

மார்கழி கனவு

என் கனவுகளெல்லாம்
உன்னிலிருந்தே எழுந்தன
இன்று உன் நினைவுகளெல்லாம்
கனவுகளாக மட்டும் என் கண்களில்

24

மார்கழி எம்பாவாய்

கோலமயிலாய் நீ ஆட
கூத்தின் அழகை பார்த்திருந்தோம்
ஈழ நாட்டியம் உன்னிலிருந்து
எழில் கொண்டெழுந்ததுவே
சேர்ந்து களித்த நாட்களுக்காய்
வார்த்தைகளற்று நாமிங்கு
வருவாய் எம்பாவாய்

25

மார்கழி தேவதை

மண்ணில் வந்த தேவதை நீ
கண்ணில் வண்ணம் காட்டி நிற்பாய்
மின்னல் போல வாழ்ந்து சென்றாய்
என்னில் என்றும் காவியமாய்

26

மார்கழிப் பூ

மார்கழிப் பூவாய்
நீ
என் நினைவுகளில்
ஒவ்வொரு மார்கழியும்
உன் நினைவுகளால்
நிறைந்திருக்கிறது
மழை போல
மகிழ்வின் தாரையாய்
என் வாழ்வில்
எப்போதும்
நீ

27

மார்கழிப் பாவாய்

மார்கழிப் பாவாய்
மனமெங்கும் நீயே
மகிழ்ச்சியின் பூவாய்
ஒரு தேவதையாய் இங்கு
சிறகசைத்தாய்-இன்று
வான் முழுதும் உன்
சிறகுகளாய்
ஒரு மாமாங்கம் கடந்து போயிற்று
உன் நினைவுகள் மட்டும்
கடக்க மறுக்கிறது
வாழ்வின் ஒவ்வொரு கணமும்
உன் நினைவாய்
நீளும் நாட்கள்

1

நீ
குதுகலிக்கும்
நாட்களின்
முதன்மை நாள்
இன்று

நீ
புதுப் பொலிவு
பெறும்
நாள்
இன்று

புத்தாடைகள்
உன் அழகை
ஆராதிக்கும்
நாள்
இன்று

மகிழ்வாய்
உலா வந்து
மற்றவர்க்கு
உதவுவாய்

ஏழ்மையில்
இரக்கம்
கொள்வாய்

உன்
இனிய நத்தார்
நினைவுகளுடன்
நான்

2

நீயும்
நானும்
அப்பா
கதை
சொல்லு
என
ஆயிரம்
கதைகள்
கேட்பாய்
உற்ற கதை
சொல்லவா
பட்ட
கதை சொல்லவா
என
கேட்பேன்
பட்ட கதை சொல்லு

என்பாய்
இளமை நாட்களில்
அனுபவித்த
வறுமையையும்
அதன் வலிகளையும்
சொல்வேன்
நான்
அழுவேன்
நீ
என் கைகளை
பிடித்து
கண்ணீர் துடைப்பாய்
உற்ற கதை கேட்டு
ஆர்ப்பரிபாய்
ஆனந்த களிப்பில்
இருவரும்

3

நீ

இல்லாத

நாட்கள்

எல்லாம்

முடிந்தது

என்று

உன்னிலிருந்து

விலகியிருக்கவில்லை

நான்

என்

புதிய பிறப்பாய்

நீயே

வருகிறாய்

4

நீ

இல்லாமல்

வெறுமை

என்னுள்

கனந்து

தணிகிறது

உன்னை

நினைக்காமல்

ஒரு

கணம்

இல்லை

என்னை

கை பிடித்து

அழைத்து

செல்ல

வந்து விடு

5

நான்

நீ

எப்போதும்

சந்தோச

பொழுதுகள்

உன்

குரலில்

பார்வையில்

மகிழ்ச்சி

சம்மணமிட்டுக்

கொள்ளும்

சோம்பல்

உனக்குத்

தெரியாத

ஒன்று

உற்சாகம்

உன்னிடமிருந்துதான்

பிறந்ததோ

என

எண்ணிய

நாட்கள்

பல

6

நான்

நீ

எப்போதும்

சந்தோச

பொழுதுகள்

உன்

குரலில்

பார்வையில்

மகிழ்ச்சி

சம்மணமிட்டுக்

கொள்ளும்

சோம்பல்

உனக்கு

தெரியாத

ஒன்று

உற்சாகம்

உன்னிடமிருந்துதான்

பிறந்ததோ

என

எண்ணிய

நாட்கள்

பல

7

நீ

இல்லாத

வாழ்வு

எதுவுமே

பிடிபடவில்லை

உன்

நினைவுகளில்

மூழ்குவது

மட்டுமே

இன்பமாகிறது

கனவுகளில்

நீ

களித்து

மகிழ்கிறேன்

8

நீ

இல்லாத

நாளில்

உடைகளில்தான்

எத்தனை

பிரியம்

உனக்கு

விதம் விதமாய்

வாங்கி

அழகு பார்ப்பாய்

எல்லோருக்கும்

ஒன்றோ இரண்டு

பண்டிகைதான்

ஆனால் உனக்கு

எல்லா பண்டிகையும்

சொந்தம்

9

நீ

இல்லாத

நாட்களில்

நான்

இபோது

இருந்தால்

எப்படியிருப்பய்

என்ன செய்வாய்

ஏங்கிச்

சாகிறது

என்

மனம்

பார்க்க

பார்க்க

தெவிட்டாத

உன்

முகம்

கேட்க

கேட்க

தெவிட்டாத

உன்

மொழி

10

நீ

இல்லாத

ஊரில்

நான்

நீன் நதி

அமைதியாய்

தன்

நினைவுகளை

சுமந்தபடி

ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது

நானும்

அந்த நதியை

போலவே

அமைதியாய்

உன்

நினைவுகளுடன்

11

நீ

இல்லாத

என் ஊர்

ஊருக்கு போவதென்றால்

அலாதிப் பிரியம்

உனக்கு

சேனையூர் என்றால்

சிறகடித்து

பறப்பாய்

உன்

சாகசங்களுக்கு

இளவரசியாய்

நீ

உலா வந்த

நாட்களவை

வயலும் வரப்பும்

ஆறும் களியும்

உன்

கனவின் மீதியாய்

இப்போதும்

அப்படியேதான்

உள்ளன

ஆனால்

நீ

இல்லை

உன்

பூட்டியாச்சியும்

இல்லை

12

நீ

இல்லாத

ஊரில்

நீள நடக்கிறேன்

உன் நினைவுகள்

சுமந்து

பனியிலும்

மழையிலும்

உன் பால் முகம்

காண

துடிக்கிறேன்

ஒரு தரமேனும்

பார்த்திட

வருவாயா

என

மனமேங்குகிற

நாட்களிலை

13

நீ...

இல்லாத நேரங்கள்

உன் சுந்தர மொழி கேட்டு

கிறங்கிப் போவேனே

தமிழ் உன்னிடமிருந்து

அழகு பெறும் அந்த

நேரத்துக்காய்

காத்துக் கிடக்கிறேன்

14

நீ..

நான் உலா வரும்
நாட்களுக்காய்
கடற்கரை மணலில்
உன் கை பிடித்து நான்
நடப்பேன்
அத்தனை வேகம்
உனக்கு
கடலை
கரையயை
அழைந்து
ஆராதித்து
விளையாட
காத்திருக்கிறேன்
கடலிலும் கரையிலும்
உன்னை காண
உன் மென் பாதங்கள்
பதித்த
ஓவியங்களுக்காய்

15

நீ..

இல்லாத காலைப் பொழுதுகள்
அப்பா என அழைத்து
காலை வணக்கம் சொல்லும்
இளம் சூரியனாய்
எப்போதும்
என்னுள்
அந்த இந்திர ஜாலத்துக்காய்
காத்து கிடக்கிறேன்

16

நீ

இல்லாத
மாலைப் பொழுது
துவிச்சக்கர வண்டி சுமந்து வர
'டேய் அப்பா' என
என் மடிமீது தாவி விழும்
அந்த கணங்கள்
சிரித்து சிணுங்கி
செல்லம் பொழியும் தருணங்கள்

17

நீ...

நான்

நிலவொளியில்
மாமாங்க குளக் கரையில்
தாமரை அழகையும்
நிலவு வந்து பூக்களில்
முத்தமிட்டு செல்லும்
காட்சி படிமங்களையும்
பார்த்து பார்த்து
ரசிப்போமே
நடந்தும் இருந்தும்
ஓடியும்...

18

நீ..

இல்லாத இரவின் நீட்சி

உன் வரவுக்காய்

கைக்குள் வந்து

கன்னத்தில் முத்தமிட்டு

இரவு வணக்கம் சொல்லும்

இங்கிதத்துக்காய்

காத்துக் கிடக்கிறேன்

எத்தனை ஊழி கடந்தும்

19

நீ...

இல்லாத நாட்களில்

நான்.....

நீ..பாடிச் சென்ற கவிதைகள்

நீ...எழுதிச் சென்ற கதைகள்

உன் ..சொல்லில் தெறித்த

தத்துவங்கள்

எல்லாம்என்னுள்

20

நீ....

இல்லாத போது

உன் கைவண்ணம் காட்டிய

ஓவியங்கள்

கால் வண்ணம் படைத்த

ஈழ நாட்டியம்

எல்லாம் என்னுள்

21

நீ....

இல்லாத போது

உன் புன்னகை

உன் சந்தோசம்

உன் அழகை

உன் ஆர்ப்பரிப்பு

எல்லாம் எனக்குள்.

22

உன்னிலிருந்து நான்
உன்னிலிருந்து எனக்கு
சந்தோசங்கள் குவிந்தன
மகிழ்ச்சி மலையளவு
நெகிழ்வின் கணங்களின்
நீட்சி நீ.....

23

மார்கழி மாதம்
என் மகளின் நினைவில்
சித்திரைப் பூவே
செங்காந்தள் மலரே
முகத் திரையில்லா
முழு நிலவே
நேற்று இன்று நாளை
என்றும் நீ...
நினைவில்
என் கனவுகள்
எல்லாம்
உன்னிலிருந்துதான்

பால. சுகுமார்

உலக இலக்கியத்தின் பெரும்தொகையான கவிதைகள் துன்பியல் உணர்வுகளையே விதம்விதமாகப் பேசுகின்றன. பிரிவுகளைப் பேசும் பாலைக்கவிதைகளே தமிழ்ச் செவ்வியல் பரப்பிலும் அதிகம். பிரிவும் பிரிவின் நிமித்தங்களும் விதம்விதமாய் ஒருவரின் எழுத்துகளில் விரிக்கப் படுகின்றன என்றால் அந்த நபரின் வாழ்க்கையில் உண்மையான நிகழ்வுகள் இருக்கும் என்பது நிதர்சனமான உண்மை.

சொந்த அனுபவத்தின் வெளிப்பாடான இழப்பு - இழந்துவிடக் கூடாத பிள்ளைப்பிராயத்து மகளின் இழப்புகளைப் பேசும் கவிதைகள் நினைவின் பதிவுகள் மட்டுமல்ல தந்தைமையின் கண்ணீரும். சுகுமாரின் வாழ்க்கையில் எங்கும் நிறைந்தவளாய் யாதுமாகி நின்றவளாய் இருக்கும் அனாமிகாவின் பிரிவும் அதன் காரணங்களும் எனக்குத் தெரியும்.

- பேராசிரியர் அ.ராமசாமி

தனது மகளை இழந்த ஒரு தந்தையின் சோகம் இங்கே வார்த்தைகளாக வாரக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை நேசங்களை மட்டுமே பாடித் திரிந்த கவிதைகள் தமிழ் கவிதைப் பரப்பிற்கு அறிமுகமாயிருக்க இன்று ஒரு தந்தையின் பாசத்தை பாடும் கவிதைகள் புதுவரவாகிறது. அவளது பிரிவின் சோகத்தில் தான் காணும் அனைத்தையும் தனது மகளாய், காணும் ஒரு தந்தையின், அவள் பிரிவின் பின்னரும் அவள் தன்னுடன் பயணிப்பதான உணர்வில் கரைந்து போகும் ஒரு தந்தையின் புலம்பல் வரிகளாய் இக்கவிதைகள் உணர்வும் சதையுமாய் நம்முடன் பேசுகின்றன.

தன் மகளைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தந்தையின் கவிமொழிகளை நாளை இந்த உலகே கொண்டாடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

- வி. மைக்கல் கொலின்
ஆசிரியர் - மகுடம்